

ד,ב "במאי אוקימתא" – ה,א משנה
"ראש פרה זו מכור לך, לא מכר לו אלא ראשה"
העמדה - קדשי מזבח.
סיפא – "אין להקדש אלא ראשה".

שאלה :

אם בקדשי מזבח, מדוע לא כולה שהרי יש ברייתא ובה דברי רבי יוסי ורבי שמעון שאומרים שתקדש כולה גם אם הקדיש רק את רגלה.

גם לרבי מאיר (אליבא דגירסת הגמרא) ורבי יהודה, הרי מדובר בראשה שהנשמה תלויה בו ?

תשובה :

הברייתא הסוברת שמקדיש ראשה מקדיש כולה – קדושת הגוף והברייתא הסוברת שמוקדש רק האיבר – קדושת דמים.

שאלה :

גם המקדיש זכר לדמיו = קדוש קדושת הגוף (וכנ"ל צ"ל, מקדיש ראשה (לא ברור מה היתה ה"א להשוות)).

תשובה :

בהקדשת כל שווי הבהמה, אכן נהפך לקדושת הגוף, בהקדשת איבר, רק הוא מתקדש (ולא אומרים פעמיים מתוך, 1. מתוך שהוקדש לדמים הוקדש בגוף 2. מתוך שהקדיש איבר, הוקדש כל הגוף).

שאלה :

גם בהקדשת איבר הסתפקנו האם אומרים פעמיים "מתוך" (הספק של רבה)

תשובה :

ספיקו של רבה היה בבהמה תמה והברייתא שלנו (הקדשת הראש) עסקה בבעל מום

שאלה:

גם בזה כבר הסתפקנו (ספק נוסף של רבה – "דמי ראשי" (האדם נחשב לבעל מום לגבי מזבח, הבנה מדהימה !!)).

תשובה:

אכן הספק עלה לפני ששמעו על הברייתא גבי מקדיש ראש פרתו וכעת אכן נעלם הספק.

"גופא":

"דמי ראשי לגבי מזבח" – היות ובודאי הכוונה לדמים ובדמים לא שמענו שאינו נידון בכבודו וכך גם כאן ויתן ערך כולו או שמא היות והקדיש למזבח ובמזבח לא שייך נידון בכבודו ויתן כערך ראשו ? תיקו

"ערכי עלי לגבי מזבח" – האם נידון בהישג יד כמו בכל דיני הערכין או יתן ערכו שהרי בהמות נפדות בשוויין המלא ולא בפחות – תיקו

"הקדיש שדה אחוזה לגבי מזבח (קדושת קרבן)" – נפדה כשאר שדה אחוזה (בית זרע חומר שיעורים בחמישים) או כנ"ל - תיקו